

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ
โดย สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าสัตว์และเด็ก
11 มิถุนายน 2550

ข้อตกลง
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
ว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีในการจัดการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
และการช่วยเหลือเหยื่อของการค้ามนุษย์

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
(ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาคี")

มุ่ง กระชับความสัมพันธ์แห่งมิตรภาพระหว่างสองประเทศและเพิ่มพูนความร่วมมือในระดับ
ทวิภาคีในการปราบปรามการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ยอมรับว่า การค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง
และเป็นการเหยียดหยามต่อศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์อย่างยิ่ง

กังวลอย่างยิ่งว่า การค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กมีผลกระทบทางลบต่อพัฒนาการ
ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และศีลธรรม รวมทั้งส่งผลเสียหายต่อสายใยและคุณค่าทางสังคม

คำนึงถึงว่า กลุ่มและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันในการค้ามนุษย์
โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าวไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยและ
ประเทศเวียดนามเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อภูมิภาคและประชาคมโลกโดยรวมอีกด้วย

ยืนยันว่า ภาคีมีความหวังใย่วมกันในการต่อต้านการค้ามนุษย์ข้ามชาติ ตามที่ระบุไว้ในปฏิญญา
กรุงเทพฯด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปกติ ที่ได้มีการพิจารณากันในการประชุมนานาชาติว่าด้วยการ
โยกย้ายถิ่นฐาน ในหัวข้อ "การมุ่งสู่ความร่วมมือในระดับภูมิภาคในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่
ปกติ/การย้ายถิ่นฐานแบบไม่มีเอกสารเป็นหลักฐาน" ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ ๒๑-
๒๓ เมษายน ๒๕๔๒ "การประชุมบาทลีเกี่ยวกับการลักลอบนำคนเข้าเมือง การค้ามนุษย์และ
อาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้อง" ซึ่งจัดขึ้นที่บาทลี ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ บันทึก
ความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งลงนามที่
กรุงย่างกุ้ง สหภาพพม่า เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๗ และกิจกรรมการติดตามผลต่างๆที่เกี่ยวข้อง

เชื่อมั่นว่า การปราบปรามอาชญากรรมการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก โดยความ
ร่วมมือกันซึ่งกันและกันในการบังคับใช้กฎหมายและกระบวนการพิจารณาความอาญาเป็นมาตรการ
หนึ่งที่มีประสิทธิภาพที่ประกันความยุติธรรมในการต่อต้านการค้ามนุษย์ และ

๒

ปฏิญาณว่า ภาคีจะต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังในการจัดการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก รวมทั้งให้การคุ้มครองและช่วยเหลือเหยื่อจากการค้ามนุษย์

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

I. ขอบเขตของข้อตกลงฉบับนี้

ข้อ ๑

ข้อตกลงฉบับนี้จะใช้กับการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ของข้อตกลงฉบับนี้

II. คำนิยาม

ข้อ ๒

เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตามข้อตกลงฉบับนี้

๑. "การค้ามนุษย์" หมายถึง การจัดหา ขนส่ง ขนย้าย ให้ที่พักหรือรับเอาบุคคลโดยการข่มขู่ ใช้กำลัง หรือการกระทำอื่นซึ่งมีลักษณะของการข่มขืนใจ ลักพาตัว ฉ้อฉล ใช้กลวง ใช้อำนาจในทางมิชอบ หรือใช้ความอ่อนแอไปในทางมิชอบ การให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือบุคคลอีกคนหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงประโยชน์ การแสวงประโยชน์ให้รวมถึงการแสวงประโยชน์จากผู้อื่น โดยการค้าประเวณี หรือรูปแบบอื่นของการแสวงประโยชน์ทางเพศ แรงงานหรือบริการแบบบังคับ แรงงานทาสหรือการใช้แรงงานเยี่ยงทาส การเป็นทาสรับใช้ หรือการตัดอวัยวะ

๒. สตรีและเด็กที่ถูกค้าโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงประโยชน์ ซึ่งถูกกระทำด้วยวิธีการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้า (๑) ของข้อนี้ จะได้รับการพิจารณาว่าเป็นเหยื่อ ไม่ว่าบุคคลดังกล่าวจะยินยอมด้วยหรือไม่ก็ตาม

๓. เด็กที่ถูกจัดหา ขนส่ง ขนย้าย หรือให้ที่พักโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงประโยชน์ จะได้รับการพิจารณาว่า "เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์" แม้ว่าจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับวิธีการใด ๆ ดังที่กล่าวไว้ในย่อหน้าย่อยข้อ (๑) ของข้อนี้ และ

๔. "เด็ก" หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี

ข้อ ๓

ภาคีตระหนักว่าตัวอย่างของวัตถุประสงค์ในการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กหมายรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ

๓

๑. การค้าประเวณีและรูปแบบอื่น ๆ ของการแสวงประโยชน์ทางเพศ
๒. แรงงานตามบ้านที่ถูกบังคับหรือถูกแสวงประโยชน์
๓. แรงงานผูกพันตามสัญญาและรูปแบบอื่น ๆ ของแรงงานที่เสี่ยงภัย มีอันตราย และถูกแสวงประโยชน์
๔. การสมรสเยี่ยงทาสหรือการสมรสที่ไม่พึงปรารถนาของเหยื่อ
๕. การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอันเป็นเท็จ
๖. การตัดอวัยวะ
๗. สื่อลามกอนาจาร
๘. การขอรทาน
๙. แรงงานทาส โดยการใช้ยาเสพติดต่อสตรีและเด็ก และ
๑๐. รูปแบบอื่น ๆ ของการแสวงหาประโยชน์

III. มาตรการป้องกัน

ข้อ ๔

ภาคีจะดำเนินมาตรการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่จำเป็นและใช้มาตรการต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อประกันว่ากรอบกฎหมายต่าง ๆ ในเขตอำนาจศาลของประเทศตนนั้น สอดคล้องกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ และตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ ซึ่งภาคีทั้งสองฝ่ายได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ และเกิดผลบังคับใช้ในการจัดการค้าสตรีและเด็ก และในการป้องกันสิทธิต่าง ๆ ของสตรีและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อจากการค้ามนุษย์

ข้อ ๕

ภาคีจะต้องพยายามอย่างสุดความสามารถในการป้องกันการค้าสตรีและเด็ก โดยมาตรการป้องกันต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. การเพิ่มบริการทางสังคม อาทิ ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการหางานและการเสริมสร้างรายได้ และการบริการทางด้านการแพทย์แก่สตรีและเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์

๒. การปรับปรุงโครงการทางการศึกษาและฝึกอาชีพสำหรับสตรีและเด็ก โดยเฉพาะเพื่อเพิ่มโอกาสในการมีงานทำ อันเป็นการลดความเสี่ยงในการเข้าสู่กระบวนการค้ามนุษย์

๓. การส่งเสริมให้สาธารณชนเกิดความตระหนักและความเข้าใจในประเด็นที่เกี่ยวกับการค้าสตรีและเด็ก และ

๔

๔. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแก่สาธารณชนให้ทราบถึงปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการค้าสตรีและเด็ก และธุรกิจที่แสวงหาประโยชน์จากสตรีและเด็ก

IV. การคุ้มครองสตรีและเด็กที่ถูกค้า

ข้อ ๖

สตรีและเด็กที่ถูกค้าจะต้องได้รับการพิจารณาว่าเป็นเหยื่อ มิใช่ผู้ละเมิดกฎหมายหรือกระทำ ความผิดซึ่งกฎหมายคนเข้าเมือง ดังนั้น

๑. สตรีและเด็กที่ถูกค้าจะต้องไม่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีในข้อหาเดินทางเข้าประเทศโดยผิดกฎหมาย

๒. สตรีและเด็กที่ถูกค้าจะต้องไม่ถูกกักกันในสถานกักกันของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ในระหว่างรอกระบวนการส่งกลับอย่างเป็นทางการ แต่จะอยู่ในความดูแลของกระทรวงความมั่นคง สาธารณะของฝ่ายเวียดนาม หรือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ของฝ่ายไทย โดยจัดหาที่พักและให้ความคุ้มครองแก่เหยื่อการค้ามนุษย์ตามนโยบายของแต่ละประเทศ

๓. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรับรองความปลอดภัยของสตรีและเด็กที่ถูกค้า และ

๔. เหยื่อจะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรม ตลอดกระบวนการให้ความคุ้มครอง การส่งกลับภูมิลำเนา และกระบวนการทางศาล

ข้อ ๗

ภาคีจะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสม โดยอาจรวมถึงการปรับปรุงกฎหมายและการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย เพื่อให้แน่ใจว่ามีการให้ความช่วยเหลือแก่เหยื่อ

๑. เหยื่อมีสิทธิในการเรียกร้องการคืนซึ่งทรัพย์สินและสิ่งของส่วนบุคคลที่ไม่มีการโต้แย้ง สิทธิและที่เจ้าหน้าที่รับหรือได้ไว้ในระหว่างขั้นตอนการกักกันหรือกระบวนการพิจารณาความอาญา อื่นใด

๒. ทรัพย์สินหรือรายได้ที่ได้จากอาชญากรรมการค้ามนุษย์จะต้องถูกยึดและนำไปดำเนินการ ให้เป็นไปตามกฎหมายต่าง ๆ ของประเทศที่เกี่ยวข้อง

๓. เหยื่อมีสิทธิในการเรียกร้องค่าตอบแทนจากผู้กระทำผิดในความเสียหายต่าง ๆ อันเป็น ผลเนื่องมาจากการถูกค้า

๔. เหยื่อมีสิทธิในการเรียกร้องค่าจ้างจากบริการต่าง ๆ ที่ยังมีได้รับค่าจ้างตอบแทน และ

๕

๕. เหยื่อจากการค้ามนุษย์จะต้องเข้าถึงกระบวนการทางกฎหมายที่เหมาะสมเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมทางอาญา ได้รับการชดใช้ซึ่งค่าตอบแทนและค่าเสียหายต่าง ๆ รวมทั้งการเยียวยาทางศาลอื่น ๆ

ข้อ ๘

ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องโดยความร่วมมือกับองค์กรเอกชน จะต้องจัดที่พักที่ปลอดภัย การดูแลสุขภาพ การเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมาย และการดำเนินการที่จำเป็นอื่น ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองเด็ก สตรีที่ถูกค้าและครอบครัวด้วยตามความเหมาะสม

V. ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ ๙

หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะหน่วยงานที่อยู่บริเวณชายแดน จะทำงานภายใต้การประสานความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเปิดเผยและสืบสวนสอบสวนผู้กระทำความผิดในการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กทั้งภายในประเทศและข้ามชาติอย่างรวดเร็วและทันการ

ข้อ ๑๐

๑. กระบวนการบังคับใช้กฎหมายจะต้องมีการปรับให้คล่องตัวขึ้นเพื่อให้สามารถต่อต้านอาชญากรรมการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การสืบสวนสอบสวนและการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดและองค์กรอาชญากรรมการค้ามนุษย์จะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง และ

๓. ภาคิจะดำเนินโครงการฝึกอบรมทั้งฝ่ายเดียวหรือทวิภาคีที่เกี่ยวกับระเบียบกฎหมายที่บังคับใช้และทักษะต่างๆ ในด้านการสืบสวนสอบสวน และการคุ้มครองในคดีการค้ามนุษย์ให้แก่บุคลากรบังคับใช้กฎหมาย โดยเน้นสิทธิของบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีและเด็ก ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ และมาตรฐานสากลด้านสิทธิมนุษยชนและกฎหมายภายในประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑

๑. ภาคิจะต้องประสานความร่วมมือทางด้านกระบวนการทางศาลเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของแต่ละประเทศ อาทิ การดำเนินคดีกับผู้ค้ามนุษย์ข้ามชาติ การจัดการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านกฎหมายในการดำเนินคดีอาญา และ

b

ความตกลงที่มีอยู่และมีผลบังคับใช้ซึ่งภาคีได้ลงนามไว้ ในขณะที่มีการรักษาผลประโยชน์สูงสุดของเหยื่อการค้ามนุษย์

ข้อ ๑๖

ภายใต้กฎหมายของประเทศ ภาคีจะต้องร่วมมือในการจัดเก็บและแลกเปลี่ยนข้อมูลและข้อสนเทศ พร้อมทั้ง การรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ เช่น เส้นทาง สถานที่ เปรียบเทียบ วิธีการและกระบวนการการค้ามนุษย์ รวมทั้งข้อมูลส่วนบุคคลและประวัติอาชญากรรมของผู้ค้ามนุษย์

ข้อ ๑๗

ภาคีจะต้องจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการคุ้มครอง เพื่อประกันถึงความปลอดภัยของเหยื่อการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กและประจักษ์พยานตามความเหมาะสม จากการกระทำอันเป็นการแก้แค้นหรือการคุกคามในระหว่างและภายหลังจากการดำเนินกระบวนการทางศาล

๖. การส่งกลับและการคืนสู่สังคม

ข้อ ๑๘

- (ก) ภาคีจะต้องร่วมมือกันเพื่อประกันถึงการส่งกลับเหยื่อการค้ามนุษย์ที่ปลอดภัยและทันการณ์
- (ข) ภาคีจะต้องแจ้งต่อภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบล่วงหน้า ซึ่งชื่อของเหยื่อและข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหยื่อ โดยผ่านกรมสวัสดิการสังคมของสหภาพพม่าและ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการของประเทศไทยรวมทั้งช่องทางทางการทูต เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมการส่งกลับและคืนสู่สังคมให้แก่เหยื่อการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
- (ค) ภาคีจะต้องพัฒนาขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานร่วมกัน เพื่อช่วยในการส่งกลับและคืนสู่สังคมที่ปลอดภัยและทันการณ์ และ
- (ง) ผู้ที่ได้รับการพิจารณาตัดสินคดีว่าเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์จะต้องไม่ถูกผลักดันกลับ แต่จะส่งกลับโดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของผู้นั้นและสอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าวแล้วข้างต้น และ/หรือมาตรฐานต่างๆ ที่ได้มีการพัฒนาขึ้นภายใต้บริบทของบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ปี ๒๕๔๗

ข้อ ๑๙

ภาคีจะต้องแต่งตั้งกรมสวัสดิการสังคมของสหภาพพม่า และกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการของประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ในฐานะหน่วยงานประสานงานกลาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการส่งกลับและคืนสู่สังคมเหยื่อการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก หน่วยงานประสานงานกลางจะต้องมีหน้าที่ ดังนี้

๓)

- (ก) อำนวยความสะดวกและเตรียมการส่งกลับเพื่อการข้ามนุชย์ รวมทั้งดำเนินการสืบหาและประเมินครอบครัว
- (ข) ดำเนินการส่งกลับเพื่อการข้ามนุชย์ตามกำหนดการที่ได้ร่วมกำหนดไว้ล่วงหน้า
- (ค) ประกันความปลอดภัยของเพื่อการข้ามนุชย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ในการดำเนินการส่งกลับและคืนสู่สังคม
- (ง) ติดตามประเมินผลเหยื่อที่ถูกส่งกลับ และแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนี้รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นให้อีกฝ่ายทราบ โดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของผู้ถูกส่งกลับ
- (จ) จัดตั้งเครือข่ายด้านข้อสนเทศระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย องค์การภายในประเทศและระหว่างประเทศที่รับผิดชอบในการคุ้มครองเพื่อการข้ามนุชย์ เพื่อวัตถุประสงค์ในการติดตามกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการข้ามนุชย์ และ
- (ฉ) ร่วมมือกับองค์การทางสังคมและองค์กรเอกชน หน่วยงานภายใต้สหประชาชาติ องค์การรัฐบาลระหว่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ ตามความเหมาะสม เพื่อช่วยเหลือในการส่งกลับและคืนสู่สังคมเพื่อการข้ามนุชย์

ข้อ ๒๑

ภาคีจะต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือเหยื่อโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ให้กลับคืนสู่ครอบครัวและสังคมได้อย่างปลอดภัยและทันการณ์ เพื่อฟื้นฟูศักดิ์ศรี เสรีภาพและความภูมิใจในศักดิ์ศรีตนเองของบุคคลดังกล่าว และให้แต่ละบุคคลได้รับการเสริมพลังอำนาจเป็นผู้รอดพ้น เพื่อจุดมุ่งหมายดังกล่าว ภาคีจะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (ก) เหยื่อการข้ามนุชย์จะต้องไม่ได้รับความทุกข์ทรมานใด ๆ เพิ่มเติมจากการถูกทำให้ตกเป็นเหยื่อซ้ำ การถูกตีตรา การถูกเลือกปฏิบัติหรือได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจ ในระหว่างกระบวนการเยียวยาฟื้นฟู กระบวนการทางศาล กระบวนการส่งกลับและคืนสู่สังคม
- (ข) จัดทำแผนการคืนสู่สังคมเป็นรายบุคคล เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดบริการที่เหมาะสมกับอายุเพศและวัฒนธรรม โดยสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคล
- (ค) ให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องทางด้านสังคม การรักษาพยาบาล ด้านจิตใจและการสนับสนุนตามความจำเป็นอื่น ๆ แก่เหยื่อการข้ามนุชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ติดเชื่อในโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง เชื้อเอชไอวี/โรคเอดส์ และ
- (ง) เหยื่อที่เป็นเด็กและอยู่ในวัยเรียนจะต้องได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเหมาะสม

ข้อ ๒๑

ภาคีจะต้องจัดโครงการฝึกอบรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การเยียวยาฟื้นฟู การส่งกลับและการคืนสู่สังคมที่มีประสิทธิภาพ ดังต่อไปนี้

- (ก) โครงการฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับเหยื่อการข้ามนุชย์เพื่อเพิ่มโอกาสในการมีงานทำ และ

๘

- (ข) โครงการฝึกอบรมโดยฝ่ายเดียวหรือร่วมกัน เพื่อสร้างความตระหนักให้กับผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานและองค์กรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเหยื่อการค้ามนุษย์ ในด้านการพัฒนาเด็ก สิทธิเด็ก และประเด็นด้านมิติหญิงชาย ตามที่อ้างถึงในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ และตราสารด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ภาคีได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติไว้

๗. การปฏิบัติงานร่วม

ข้อ ๒๒

ภาคีจะแต่งตั้งคณะทำงานร่วม ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานรัฐและองค์กรอื่น ๆ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับ การต่อต้านการค้ามนุษย์

- (ก) คณะทำงานร่วมจะต้องจัดประชุมสามัญหรือวิสามัญ เมื่อใดก็ตามและสถานที่ใดก็ตามที่มีความเหมาะสมและได้รับการเห็นพ้องร่วมกันจากภาคีทั้งสองฝ่าย
- (ข) คณะทำงานร่วมจะต้องมีหน้าที่
๑. จัดทำแผนปฏิบัติการร่วมและการดำเนินการต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
 ๒. ดำเนินการร่วมกันเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
 ๓. จัดทำแผนยุทธศาสตร์ แนวทางและกรอบการดำเนินงานตามความจำเป็นต่าง ๆ โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
 ๔. ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการร่วมของภาคีและจัดทำรายงานระดับชาติให้ภาคีอีกฝ่ายทราบสม่ำเสมอ
 ๕. จัดทำข้อเสนอโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างภาคีในการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และ
 ๖. ทบทวนผลการดำเนินงานตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ในทุกสามปี

๘. บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ ๒๓

- (ก) บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อได้มีการลงนาม
- (ข) บันทึกความเข้าใจฉบับนี้อาจมีการแก้ไขได้โดยความเห็นพ้องร่วมกันของภาคี

๕

- (ค) ภาคิจะต้องพยายามระงับข้อพิพาทอันเนื่องมาจากการตีความและการปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้โดยการเจรจา และ
- (ง) ภาคิฝ้ายโตฝ้ายหนึ่งอาจบอกเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้เวลาใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ภาคิอีกฝ้ายหนึ่งทราบ โดยผ่านช่องทางทางการทูต การบอกเลิกดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับภายหลังจากหกเดือนนับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตนได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ทำขึ้น ณเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. เป็นคู่ฉบับภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่ง
สหภาพพม่า

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงความมั่นคงสาธารณะ